

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6161/08
21.05.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragana Skoka, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Željka Škorića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilaca AA i BB, koje zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Ministarstva rada i socijalne politike Republike Srbije, Sektora za brigu o porodici i socijalnu zaštitu, Odeljenja za upravno-nadzorne poslove, radi poništaja rešenja broj 570-03-00256/2008-14 od 10.07.2008. godine, u predmetu usvojenja maloletnog deteta, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 21.05.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilaca i žalba VV, izjavljena protiv rešenja Centra za socijalni rad opštine Petrovac i Žagubica, Odeljenja u Žagubici br. 560-142/07 od 09.05.2008. godine, a kojim je odlučeno da nije u najboljem interesu deteta usvojenje mal. MM, rođene bb. godine u GG od nepoznatog oca i majke VV, državljanke Republike Srbije, od strane supružnika BB i AA.

Podnetom tužbom, tužioci osporavaju zakonitost rešenja tuženog organa. Navodima tužbe ukazuju da im u ponovnom postupku pred prvostepenim organom nije data mogućnost učešća u postupku. Smatraju da se iz spisa celokupnog predmeta ne vidi zašto sporazum između njih, kao usvojitelja, i roditelja deteta nije u najboljem interesu deteta, da je pogrešan zaključak drugostepenog organa da je saglasnost majke mal. MM za usvojenje motivisana željom da se oslobodi roditeljske odgovornosti i da je to od presudnog značaja za utvrđivanje činjenica da li je u najboljem interesu deteta da se poveri na usvojenje tužiocima. Ovo naročito kod činjenice da majka nije u mogućnosti da vrši roditeljska prava, te smatraju da je logično da se nađe najbolji i najbrži način da se zaštiti interes deteta. Vođenjem dugog postupka smatraju da se sigurno neće naći taj najbolji interes za dete koje se nalazi u hraniteljskoj porodici i koje već ima više od godinu i po dana. Sa iznetih razloga predlažu da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio je da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni list SRJ“, broj 46/96), ocenom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Pravilno je, po oceni Vrhovnog suda Srbije, odlučio tuženi organ kada je odbio, kao neosnovanu, žalbu tužilaca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, nalazeći da je to rešenje doneto na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primenu odredaba člana 89, člana 95. stav 1. i 2., člana 314. stav 1. i 2., člana 315. stav 1. i člana 317. stav 3. Porodičnog zakona („Službeni glasnik RS“, broj 18/05).

Ovo zbog toga što se iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa predmeta, koji su dostavljeni sudu, vidi da je u postupku, koji je prethodio donošenju osporenog rešenja, procena najboljeg interesa mal. MM zasnovana na zaključku stručnog tima Centra za socijalni rad opština __ i __ za zaštitu dece i omladine br. 560-142/07 od 06.05.2008. godine, kao i mišljenju stručnog tima drugostepenog organa br. 570.03.256/2008-14 od 07.07.2008. godine, koji se zasnivaju na relevantnim činjenicama, a koji upućuju na zaključak da je sklopljeni sporazum o usvojenju između tužilaca i majke deteta VV motivisan željom supružnika da realizuju usvojenje ali da se zaobiđe uobičajena procedura predviđena zakonom, koji propisuje da izbor usvojitelja za dete vrši nadležni organ starateljstva iz jedinstvenog ličnog registra usvojenja, tako da je trajanje procedure nakon dobijanja podobnosti za usvojenje do realizacije usvojenja neizvesno, kao i željom majke VV da se oslobodi odgovornosti prema detetu. Kako je odredbom člana 317. stav 3. Porodičnog zakona propisano da se izbor budućih usvojitelja ne vrši ako usvojitelji i roditelj, odnosno staratelj deteta, sporazumno izvrše izbor i ako organ starateljstva proceni da je takav sporazum u najboljem interesu deteta, po oceni suda, iz pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je u pravilno provedenom postupku, na osnovu stručnog nalaza i mišljenja, utvrđeno da nije u najboljem interesu deteta mal. MM usvojenje od strane tužilaca, to i sud nalazi da je odluka prvostepenog organa od 09.05.2008. godine pravilna i na zakonu zasnovana. Pri tome je tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja ocenio sve navode žalbe i za tu ocenu dao dovoljne i jasne pravne razloge, a kako iste navode tužioci

rešenja očito sve navode za i za tu ocenu da su dovoljne i jasne pravne razloge, a kako iste navode tužioc ponavlja u tužbi, to razloge iz obrazloženja osporenog rešenja ovaj sud u svemu prihvata kao pravilne i na zakonu zasnovane.

Polazeći od iznetog, Vrhovni sud Srbije nalazi da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilaca, a da je doneta odluka u interesu maloletnog deteta, pa je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 21.05.2009. godine, U.br. 6161/08

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Radojka Marinković, s.r. Dragan Skoko, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

RR